

Ansøgere til det ledige Strandfogeden, og forespurgte, om Ministeriet absolut vilde fastholde sin Henstilling. Blandt disse Ansøgere var der en Gaardejer Niels Jensen Sønderby, som der var en særlig Grund til at hjælpe, da han havde lidt stor Skade ved den Storm, som havde raset derovre, og naar han fik dette Len, var det en Maade at yde ham nogen Erstatning paa. Der udtales om ham i Skrivelsen til Ministeriet, at man anser ham for fuldt ud kvalificeret til at varetage Strandfogedbestillingen. Ministeriet svarede Amtet, at man i Anledning af dets Skrivelse skulde meddele, at man intet havde at erindre imod, at den nævnte Niels Jensen Sønderby ansattes i det ledige Len, eller imod, at der i øvrigt forholdtes overensstemmende med den af Amtmanden gjorte Indstilling. Man gav altsaa i Virkeligheden Amtmanden frie Hænder paa det paagældende Omraade, og siden den Tid har Ministeriet ikke hørt noget til Sagen, før jeg nu fik et Samraad i Finansudvalget. Jeg synes ikke, der er noget at bebrejde Amtmanden, fordi han ved at give den paagældende Mand denne Stilling søger i nogen Grad at hjælpe ham over det Tab, han har lidt ved Stormfloden, naar Manden er fuldt ud kvalificeret til Stillingen.

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): Jeg vil takke den højtærede Justitsminister for de interessante Udtalelser vedrørende Fangernes Beskæftigelse, han nu fremsatte. Disse Udtalelser var af en saa frisindet Beskaffenhed, at man har Grund til at glæde sig over dem. Derimod har jeg ingen Grund til at glæde mig over de Udtalelser, den højtærede Minister fremsatte vedrørende Fængselsbetjentenes Løn. Forholdet er det, at Fængselsbetjentene til den højtærede Minister har indsendt et Andragende om forskellige Forbedringer af deres Forhold; blandt andet har de andraget om at komme paa samme Løn som de 4 store Etablers Funktionærer. Dette Andragende er, saa vidt jeg ved, anbefalet af Fængselsinspektøren ved Horsens Straffeanstalt og formentlig ogsaa af Fængselsdirektøren, og jeg havde nogen Grund til at tro, at den højtærede Minister ikke vilde stille sig helt afvisende overfor det. Naar den højtærede Minister siger, at det nytter ikke, han her møder med et Forslag om at reformere en af de store Lønningslove af 1908; vil jeg dertil sige, at denne Lønreform for Fængselsvæsenet ikke kan siges at berøre en af de store Lønningslove af 1908. Det er kun et meget lille Forslag og et selv-

stændigt Forslag, som slet ikke har noget at gøre med de store Lønreformer, der blev forelagt af Finansminister Lassen, medens Forslaget om Fængselsvæsenets Lønning var udarbejdet af Alberti ganske uafhængigt af de andre Forslag. Jeg ved ikke af hvilke Aarsager, men der kan paa det Tidspunkt ikke have fundet et Samarbejde Sted mellem Alberti og Lassen; havde det været Tilfældet, vilde utvivlsomt Lønningerne for de her omhandlede Funktionærer være blevet fastsatte til samme Størrelse som Lønningerne for de andre Etablers Funktionærer. Det er altsaa en selvstændig Lov, og den højtærede Minister har ingen Ret til at sige, at den er en af de store Lønningslove fra 1908. For øvrigt vil jeg spørge den højtærede Justitsminister, hvorledes Trafikministeren kan foreslaa at røre ved en af de store Lønningslove af 1908, nemlig Lønningsloven for Jernbanevæsenet; idet han møder med Forslag om at supplere og forhøje en Del Lønninger paa hans Budget. Kan Trafikministeren gøre dette, indser jeg ikke, hvorfor den højtærede Justitsminister ikke kan gøre noget tilsvarende. Men naar alt kommer til alt, er det maaske ikke til den højtærede Justitsminister, man i denne Sag skal rette sine Bebrejdelser. Naar den højtærede Minister sagde: Det nytter ikke, jeg møder med et Forslag i saa Henseende, lød det næsten, som om han vilde sige, at man rettere maatte henvende Bebrejdelsen til Ordføreren for Regeringspartiet (Carl Hansen). Jeg har ogsaa mine Grunde til at tro, at den højtærede Justitsminister ikke anser 900 Kr. for en anstændig Løn for en Funktionær i vore Dage i en By som Horsens, hvor Husleje og alle Livsfornødenheder er meget dyre. Jeg vil da rette det Spørgsmaal til den ærede Ordfører for Regeringspartiet: Finder han, at det er en anstændig Løn at byde Funktionærer, som arbejder for en Dels Vedkommende indtil 13 Timer og for de flestes Vedkommende 13 Timer i Døgnet om Vinteren, og af hvilke den ene Halvdel altid maa arbejde om Natten?

K. M. Klausen: Den højtærede Justitsminister udtalte angaaende Ansættelsen af Strandfogeden i Strandlen Nr. 3 i Fjaltring, at Sagen havde været til Justitsministeriets Afgørelse, og Ministeren havde billiget, at den paagældende Mand var blevet ansat; i saa Fald er det altsaa den højtærede Justitsminister, som bærer Ansvaret for, at det er sket. Naar Sogneraadet saa bestemt modsætter sig at give denne Ansøger en Anbefaling, men derimod anbe-